

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXX.

Ljubljana, 14. aprila 1943-XXI.

Štev. 4.

Izhaja mesečno. — Leto 1943. — Naročnina: 25 lir letno.

17.

Navodila za posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Škofijski pripravljalni odbor je poslal vsem župnijskim in duhovnijskim uradom obširno okrožnico z navodili in nasveti, kako izvesti posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Vse gospode duhovnike prosim, da rade volje sprejmejo ta navodila, posebej pa še naročam sledeče:

1. Spokorni in spravni dan v soboto, 29. maja, naj bi opravili kakor nekoč vigilije pred večjimi prazniki z mnogo molitve in pokore.

a) *Molitev* pomnožimo, zasebno in skupno. Kdor more, naj obiše cerkev. Kjer mogoče, naj bo Najsvetejše v češčenje izpostavljeno, če ne ves dan, pa vsaj nekaj časa zjutraj in pred šmarnicami zvečer. V družinah naj skupno molijo ta dan še posebej za odpuščanje grehov, za spreobrnjenje grešnikov ter v spravo brezmadežnemu Srcu Marijinemu in božjemu Srcu Jezusovemu.

b) *Pokora*, ki naj bi nas vse najprimerneje pripravila na posvetitev, naj obstaja v tem, da si odrečemo kaj takega, kar nam je prav ljubo in ugodno: kajenja, vina, obiska kavarne itd. Čeprav si moramo mnogi vsak dan pritrjavati pri jedi in se tako postiti, vendar naj ta dan poskušamo tudi v postu kaj malega dodati v duhu spokornosti v zadoščenje za grehe in v smislu fatimskega naročila: »Iz ljubezni do tebe, o Jezus, za spreobrnjenje grešnikov in v spravo za žalitve, ki jih zadajejo brezmadežnemu Srcu Marijinemu.« — V zadoščenje za skrunjenje Gospodovih dni naj bi na spravni dan delo počivalo, kolikor je to mogoče in od proste volje poedinca odvisno.

c) *Sprava* med ljudmi, ki so sprti ali v sovraštvu, je pogoj, da bo naša posvetitev Bogu všeč in da jo bo Marija rada sprejela. Sree, v katerem vlada sovraštvo, maščevalnost in zamerljivost, v božjih očeh ni vredno usmiljenja in odpuščanja. Bog nam odpušča, kakor mi odpuščamo svojim žalivcem. Zelo, zelo se morajo dušni pastirji, spovedniki in kateheti potruditi, da pripravijo vernike na to, da se na spravni dan resnično in odkrito spravijo s svojimi sovražniki, da prenehajo vsakršni spori v družinah in med sosedi. In moliti moramo v ta namen ter prositi še druge za molitev, da bo v soboto, 29. maja, res pravi spravni dan našega vernega ljudstva. Kar najbolj želim in za kar Marijo najbolj prosim, je popolna sprava in iskren sporazum med raznimi skupinami katoličanov. Ta dan naj padejo vsi zidovi, ki v katerem koli pogledu ločijo tiste, ki vsi hočejo biti dobri udje svete Cerkve, da za posvetitev postanemo vsi edini in enotni v duhu apostolstva KA, in to ne samo za najbližnjo bodočnost, ki

kaže, da bo težka in odločilna, ampak tudi za daljno bodočnost, za ono dobo miru, ki jo je Marija napovedala in v kateri bomo morali mnogokaj na novo in temeljiteje graditi.

2. Posvetitev sama naj bo slovesen, globok in lep praznik, ki ga bo pomnil vsak vse svoje življenje. Upoštevajte navodila in nasvete okrožnice. V cerkvi in izven cerkve bodi vse tako, kakor na največje praznike. Papeževu posvetilno molitev naj molijo vsi v cerkvi navzočni, opravi naj se pri vseh glavnih božjih službah, kolikor jih je v dotični cerkvi, po navodilu v okrožnici. Da bodo verniki vsebino molitve bolje razumeli, naj se jim razloži že prej v pridigi. Pri farni božji službi naj se posvetitve v liturgičnih oblačilih udeleži vsa farna duhovščina. Za ta čas morejo spovedniki prekiniti spovedovanje.

V vsej župniji se mora poznati Marijin dan, kakor ga naša škofija še ni obhajala. Vsa Marijina znamenja naj bodo s cvetjem okrašena, v stanovanjih naj pred Marijino sliko ali kipom ne manjka rož in, če mogoče — lučk. Vsa ta zunanost naj bo le medel odraz razpoloženja duš in src.

Župnije morejo seveda posvetitvi še kaj lastnega dodati, n. pr. kakšno obljubo, a to le, če so župljani skoraj vsi za to.

Po posvetitvi pa bo treba vedno znova poudarjati in opozarjati, da smo brezmadežnemu Srcu Marijinemu posvečeni in kakšne dolžnosti od tod izvirajo za nas in kakšne velike pomoči smemo pričakovati od Matere Marije, če bomo v smislu posvetitve nehali Boga žaliti.

3. Poročila o obhajanju prvih sobot in posvetitve pošljite na škofijski ordinariat. Poročilo o prvih sobotah želim imeti takoj po prvi soboti v maju. Potrebujem jih za sestavo petletnega poročila o verskem stanju in življenju v škofiji, ki ga moram v smislu kan. 340. letos predložiti svetemu očetu. Rad bi to storil takoj v začetku poletja. Poročilo naj pove vsaj približno število vernikov, ki so to pobožnost opravili — tudi v odstotkih celokupnega števila župljanov — in vse vzpodbudne in zgledne pojave verskega življenja in požrtvovalnosti, ki so v zvezi s to pobožnostjo.

Poročilo, kako se je v župniji izvršila posvetitev, pa prosim, pošljite takoj po posvetitvi. Čim več podrobnosti bo tako poročilo vsebovalo, tem večje vzgojne in zgodovinske vrednosti bo.

Čim bliže prihaja dan posvetitve, tem intenzivnejše mora biti naše delo za pripravo, da tako vredno pripravimo sebe in vernike na posvetitev samo, da bomo deležni Marijinih materinskih darov: spreobrnjenja grešnikov in pravičnega miru.

V Ljubljani, dne 11. aprila 1943.

† Gregorij,
škof.

Posvetitev duhovščine brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Na velikonočni ponedeljek se bo duhovščina v Ljubljani posvetila brezmadežnemu Srcu Marijinemu, in sicer v stolnici ob petih popoldne.

Pozivam vse v Ljubljani bivajoče duhovnike, ki ne bodo službeno zadržani, da se posvetitve udeleže v talarjih in roketih. Prelati, kanoniki, častni kanoniki in papeževi komorniki pridejo v njihovem činu odgovar-

jajočih oblačilih, mestni župniki imajo štole. Vsi duhovniki morajo priti na rezervirane prostore pod kupolo do stranskega vhoda.

Po primernem nagovoru bomo skupno molili papeževu posvetilno molitev z dostavkom za duhovnike. Nato bodo pred izpostavljenim Najsvetejšim pete litanije Matere božje (semeniške), po litanijah se poje antifona: Raduj se, Kraljica nebeška in blagoslovna pesem.

Kjer biva večje število duhovnikov skupaj, naj na podoben način opravijo posvetitev še pred 30. majem.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1943.

† Gregorij,
škof.

Dostavek k posvetitvi

(za duhovnike).

Posebej se Tvojemu brezmadežnemu Sreču posvetimo kot duhovniki Jezusovi in mašniki svete Cerkve. Posvetimo Ti vse svoje svete dolžnosti: vse molitve, ki jih opravljamo v imenu Cerkve; oznanjevanje besede božje; delitev svetih zakramentov, zlasti še spovedovanje; vsako daritev svete maše; svoje delo v šoli, pouk in vzgojo mladine; obiske bolnikov, uradovanje in pastoralne obiske; svoje študije in vse svoje delo. Posvetimo Ti vse žrtve in križe, ki so zvezani z našimi stanovskimi dolžnostmi.

Sprejmi, brezmadežna Mati in Kraljica apostolov, milostno to našo posebno posvetitev in posreduj nam od Jezusovega usmiljenega Sreča milost stanovitosti in gorečnosti, da bomo v teh hudih in odločilnih dneh svojemu ljudstvu razsvetljeni in pogumni vodniki skozi stiske in nevarnosti sedanjosti v srečno večnost, da bomo neustrašeni in ljubezni polni bojevniki za kraljestvo božje, da ga razširimo in utrdimo v svojem narodu, ki naj po našem skromnem delu in zgledu in po Tvoji mogočni pomoči postane v resnici Tvoj narod, posvečen Tebi in po Tebi božjemu Sreču Jezusovemu.

Sprejmi, Mati, našo posvetitev, prosi za nas in za duše, nam izročene. Amen.

19.

Ustanovitev škofijskega misijonskega sveta.

V spoznanju, da je misijonsko delovanje duhovnikov in vernikov važna verska dolžnost in ena najnujnejših sodobnih nalog svete Cerkve in da skrb za misijone in delo zanje najgloblje poživi domače versko življenje, ustanavljam s tem v smislu čl. 110. Zak. lj. šk. škofijski misijonski svet.

Misijonski svet skrbi, da se vse delo za zunanje misijone vrši enotno, skladno s cerkvenimi predpisi in v takšni medsebojni povezanosti, da bo čim uspešnejše za misijone same in za versko življenje doma.

Daje pobude za delovanje papeških misijonskih družb in za ostalo misijonsko prizadevanje, jih nadzira in medsebojno ureja.

Voditelji papeških misijonskih družb so člani misijonskega sveta.

V Ljubljani, dne 12. aprila 1943.

† Gregorij,
škof.

Uvedba taksnega papirja z vodnim tiskom.

Z naredbo Visokega komisariata za Ljubljansko pokrajino z dne 8. februarja 1943-XXI, št. 16 (Službeni list, kos 12, št. 16), se je z dnem 1. marca 1943-XXI razširila raba taksnega papirja z vodnim tiskom tudi na Ljubljansko pokrajino.

Raba taksnega papirja je obvezna tudi za cerkvene urade v sledečih primerih:

1. taksni papir po 6 lir za vsa potrdila, izjave in spričevala, če se nameravajo porabiti za civilno-pravne namene;

2. taksni papir po 8 lir za vsak popis ali izvleček iz knjig o osebnem stanu, naj jih vodi kdor koli.

Smejo se pa v smislu dopisa finančne direkcije v Ljubljani z dne 9. marca 1943, št. 946/2-V ex 1943, uporabljati, dokler so v zalogi, še nadalje tiskovine, ki so odgovarjale dosedanjim zakonskim določilom, a se morajo kolkovati z državnimi kolki za 6 oz. 8 lir.

Pripominja se, da z gornjo naredbo ni preklicana raba cerkvenih kolkov. Torej se morajo vse listine, spisane na taksnem papirju, ali dosedanje listine, dokler so v zalogi, kolkovati tudi s predpisanimi cerkvenimi kolki.

V Ljubljani, dne 9. aprila 1943.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Mašni štipendiji.

V zvezi z objavo v Škof. listu 1941, str. 48, in 1942, str. 14, se štipendij za tihe maše zvišuje sledeče:

- a) za navadne tihe maše 15 lir,
- b) za tihe oznanjene maše 20 lir,
- c) za tihe maše na določen dan . . 25 lir.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1943.

† Gregorij,
škof.

Razne objave.

Binacije na odpravljene praznike. Z reskriptom sv. kongregacije zakramentov z dnem 16. februarja 1943, števil. 379/43, je bila ljubljanskemu ordinariju podaljšana za tri leta fakulteta, da sme dovoljevati binacije na praznike, odpravljene od papeža Pija X.

Birmanski botri. Boter pri birmi »adhibendus est, si haberi possit« (Can. 793). Posamezen slučaj glede možnosti, dobiti botra, mora presoditi župnik omnibus serio perpensis. Na birmanski listek se namesto botrovega imena vpiše: »patrinus haberi non potuit«. Če si hoče birmanec privzeti birmansko ime, ki si ga povoljno izbere, naj se napiše na levem zgornjem robu birmanskega listka: Nomen imponendum: (e. gr. Antonius); glej Pastor. inštrukcije str. 279, točka 5. Ni ovire, da ob birmovanju stoji oče ali mati

pri otroku, da ni sam in da mu zaveže trak čez čelo; roke na ramo pa ne položi.

Baldahin naprodaj. Lesen okvir s štirimi pozlačenimi kavljji; stranice iz belega in zlatorumenega damasta, franže in porte zlate; streha je pokrita z voščenim platnom; notranjost: s svilo vezen križ in zvezdice na beli svili; velikost 1.40×2 m; cena 4200 lir.

Raziskavanja. Iščejo se rojstni podatki za Gotfrida Schreiter in Terezijo Eberl, roj. v l. 1773. do 1790., ter poročni podatki za Gustava Valentin in Ano Schreiter, por. v l. 1834. do 1843. Po rodu so iz ljubljanske okolice. Nagrada 3 RM.

23.

Slovstvo.

Knjižice salezijanske družbe: št. 221-222: Naš oče; št. 223-224: Vsi! Priporočamo!

Št. 1341.

24.

Konkurzni razpis.

S tem se razpisujeta zaradi smrti dosedanjih župnikov izpraznjeni župniji: Sv. Jakob v Ljubljani in Vrhnika.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti in poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Rok za vlaganje prošenj se zaključi dne 20. junija 1943.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1943.

† Gregorij,
škof.

25.

Škofijska kronika.

Za škofijske cenzorje knjig so bili na novo imenovani: Anton Vovk, stolni kanonik v Ljubljani, dr. Franc Lukman, univ. profesor v Ljubljani, dr. Ivan Janžekovič, univ. docent v Ljubljani, dr. Vilko Fajdiga, univ. docent v Ljubljani, in dr. Karel Truhlar, semen. spiritual v Ljubljani.

Teološka fakulteta. Promoviral je dne 2. marca 1943 za doktorja teologije Anton Soklič, C. M.

Imenovani so bili: P. Alberik Švare, O. Cist., za župnika-vikarja v Stični, Ivan Caserman, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, za upravitelja te župnije, Jakob Razboršek, župnik v pok., za upravitelja župnije Vrhnika, Anton Orehar, stolni vikar v Ljubljani, za honor. veroučitelja na I. drž. ženski realni gimnaziji v Ljubljani, in Martin Starec, kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, za honor. veroučitelja na III. drž. moški realni gimnaziji v Ljubljani.

Resigniral je na župnijo Kočevska Reka župnik Jožef Kraker in odšel na službovanje na Gorenjsko.

Nameščen je bil za kaplana v Št. Rupertu Ignacij Žganjar, ki je resigniral na župnijo Sv. Gora pri Litiji.

Umrli so: Janko Barle, župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani, dne 1. marca 1943 v starosti 68 let; Franc Avsec, župnik v Lescah, dne 6. marca 1943 v starosti 80 let; Alojzij Peterlin, duhovnik tržaško-koperske škofije, v Ljubljani dne 14. marca 1943 v starosti 71 let; Janez Burnik, župnik in dekan na Vrhniki, dne 28. marca 1943 v starosti 54 let, in msgr. Anton Kordin, konzultor skopljsanske škofije, v Ljubljani dne 8. aprila 1943 v starosti 47 let. — Naj v miru počivajo!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 14. aprila 1943-XXI.

† Gregorij,
škof.

Jože Jagodic,
škof. kancler.

Vsebina: 17. Navodila za posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu. — 18. Posvetitev duhovščine brezmad. Srcu Marijinemu. — 19. Ustanovitev škofijskega misijonskega sveta. — 20. Uvedba taksnega papirja z vodnim tiskom. — 21. Mašni štipendiji. — 22. Razne objave. — 23. Slovstvo. — 24. Konkurni razpis. — 25. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani (Jože Kramarič).